

MUDr.K.Kapounková

FYZIOLOGIE KARDIOVASKULÁRNÍ HO SYSTÉMU

Krevní oběh

- velký tělní : 84% (systémový)
- malý (plícní): 9%
- Srdce : 7%

Celkový objem krve : $4,5 - 5,5$ l

žíly, pravé srdce a malý oběh

= nízkotlaký systém (rezervoár)

arterie = vysokotlaký systém (zásobovací funkce)

84% systémový oběh

Průtok krve :

Mozek : 13% MV

Myokard: 5% MV – nesmí poklesnout (selhání oběhu) – v zatížení až 5x více

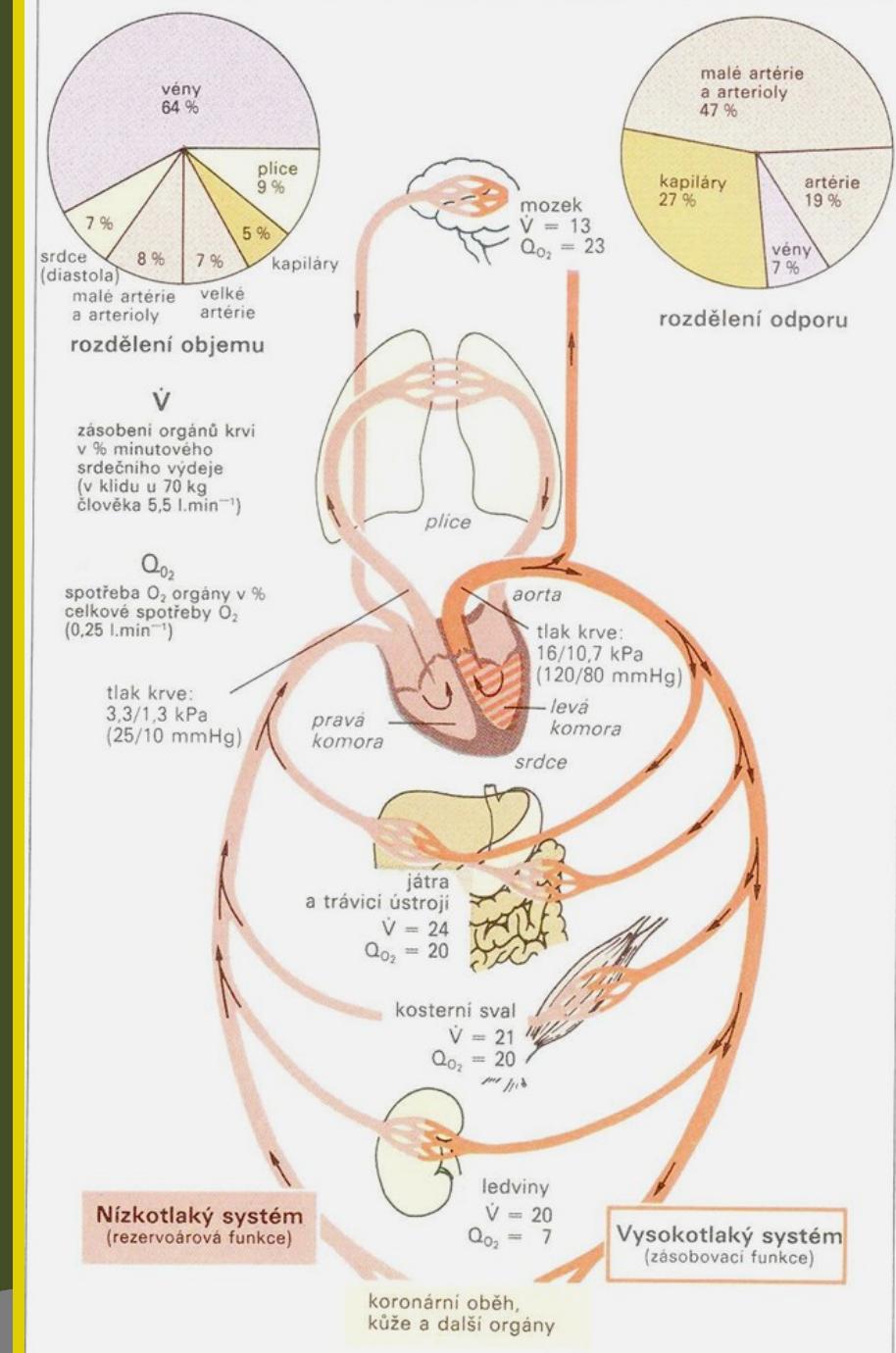
Ledviny : 20 – 25% MV

Kosterní svaly: 21 -25% MV- v zatížení až 20 x více

Trávicí ústrojí + játra (období trávení) : 24 -30%

Kůže (v klidu) : 10%

Kostra : 3%

Distribuce srdečního výdeje

	klid	zátěž
srdce	5% = 0,25 l/min	5% = 1,25 l/min
mozek	15% = 0,75 l/min	4% = 1,0 l/min
svaly	20% = 1,0 l/min	85% = 21,25 l/min
trávicí systém	25% = 1,25 l/min	5% = 1,25 l/min
kosti	4% = 0,2 l/min	1% = 0,25 l/min
ledviny	20% = 1,0 l/min	3% = 0,75 l/min

Regulace průtoku

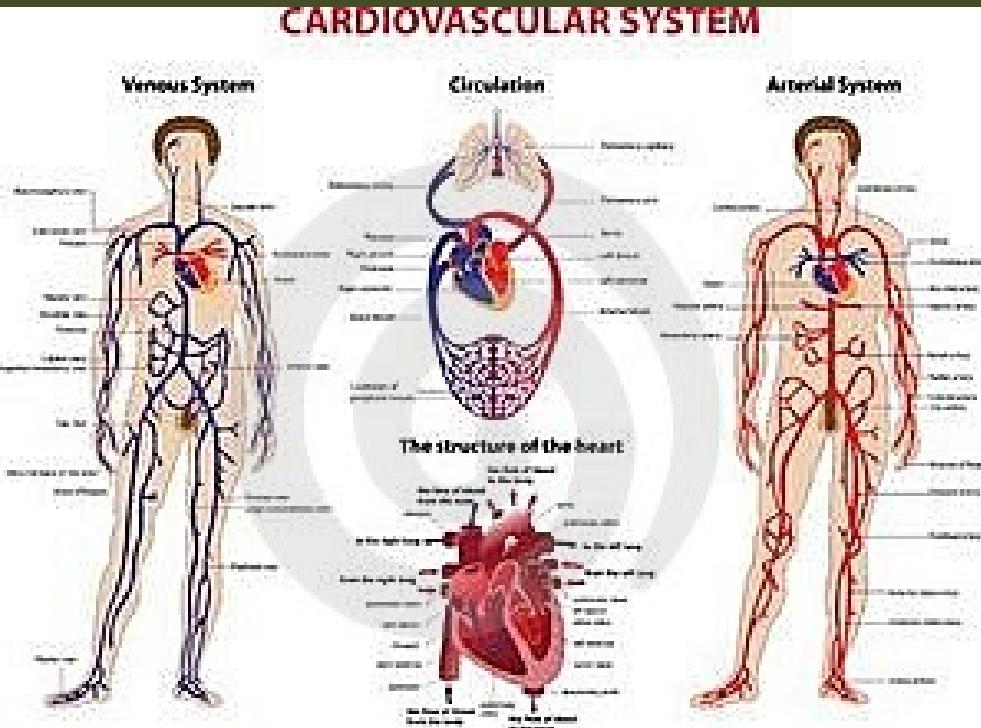
vegetativní nervový systém

(sympatikus X parasympatikus)

- vasokonstrikce - sympathicus (ve svalech a srdeci však vasodilatace)
- Parasympatikus- bez vlivu na cévy

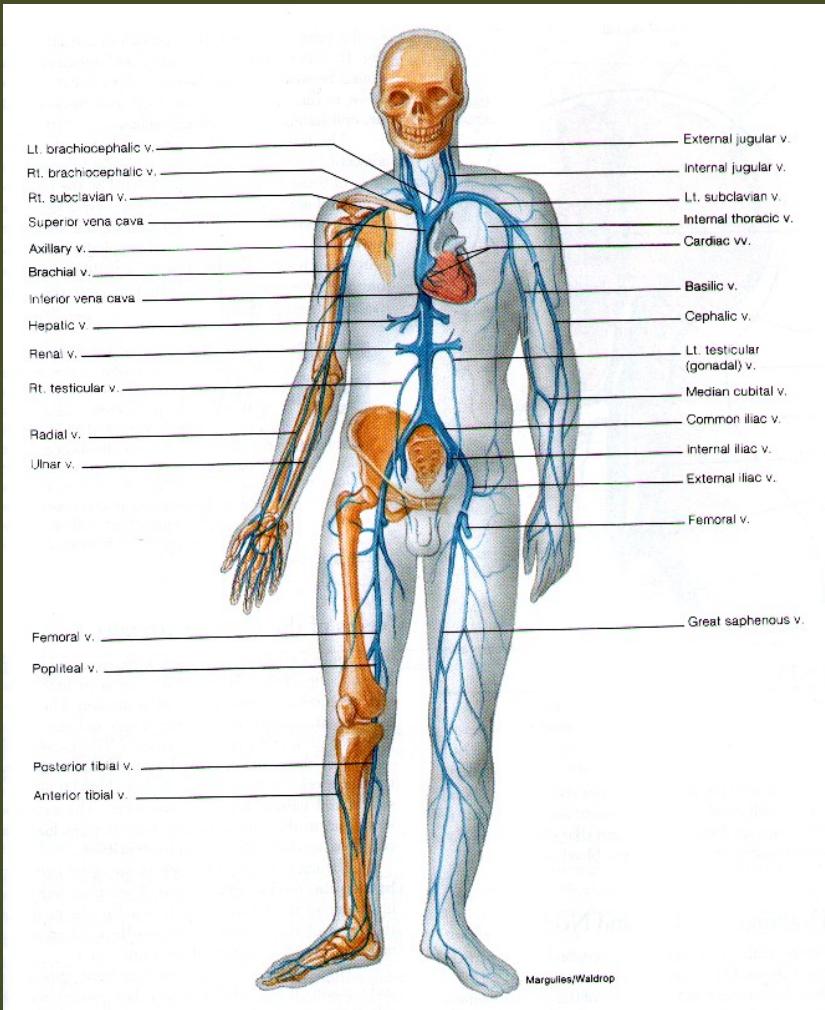
metabolická autoregulace: CO₂, ADP, laktát,
↓ pH, histamin =>**vasodilatace ve svalech**

TEPENNÝ SYSTÉM

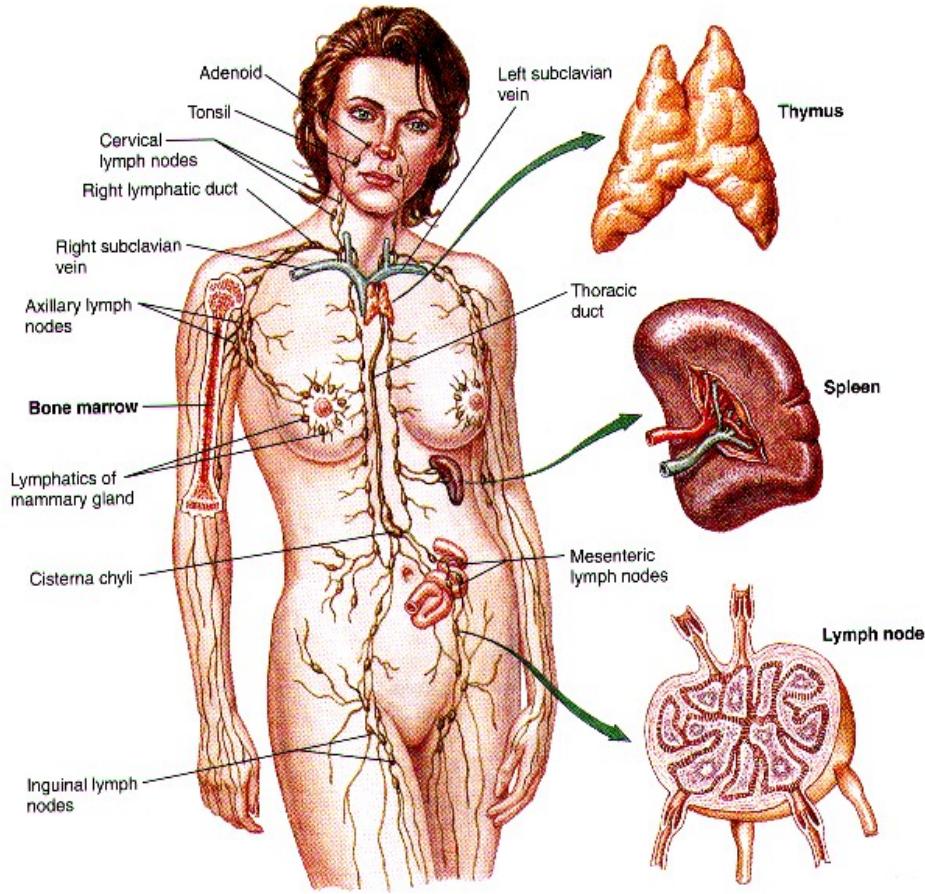
- **ze srdce do dalších částí těla**
- **v systémovém (velkém, tělním) krevním oběhu mají tepny silnou stěnu**
- **tlakový pulz = přechodné zvýšení tlaku v aortě při systole levé komory (výše systolického krevního tlaku)**

ŽILNÍ SYSTÉM

- krev z těla do srdce
- zabezpečuje **žilní návrat** krve k srdeci a to:
 - svalovou pumpou
 - dýcháním
 - sací silou srdce
 - žilní pumpou (spirálovitá svalovina žilní médie)

LYMFYTICKÝ SYSTÉM

- lymfatickými cévami proudí *lymfa* = míza (pochází z tkáňového moku)
- hlavní funkcí je *odvádění přebytečné tekutiny a bílkovin* z mezibuněčného prostoru do krve
- účastní se dále na *imunitních reakcích* organismu

Krevní tlak

= arteriální krevní tlak

- tlak, který je vyvíjen na stěny cév při transportu krve oběhovým systémem
- Sleduje se systolický a diastolický krevní tlak. První (systolický) je fází vypuzování okysličené krve ze srdce a druhý (diastolický) je fází plnění srdeční komory neokysličenou krví

Krevní tlak (TK)

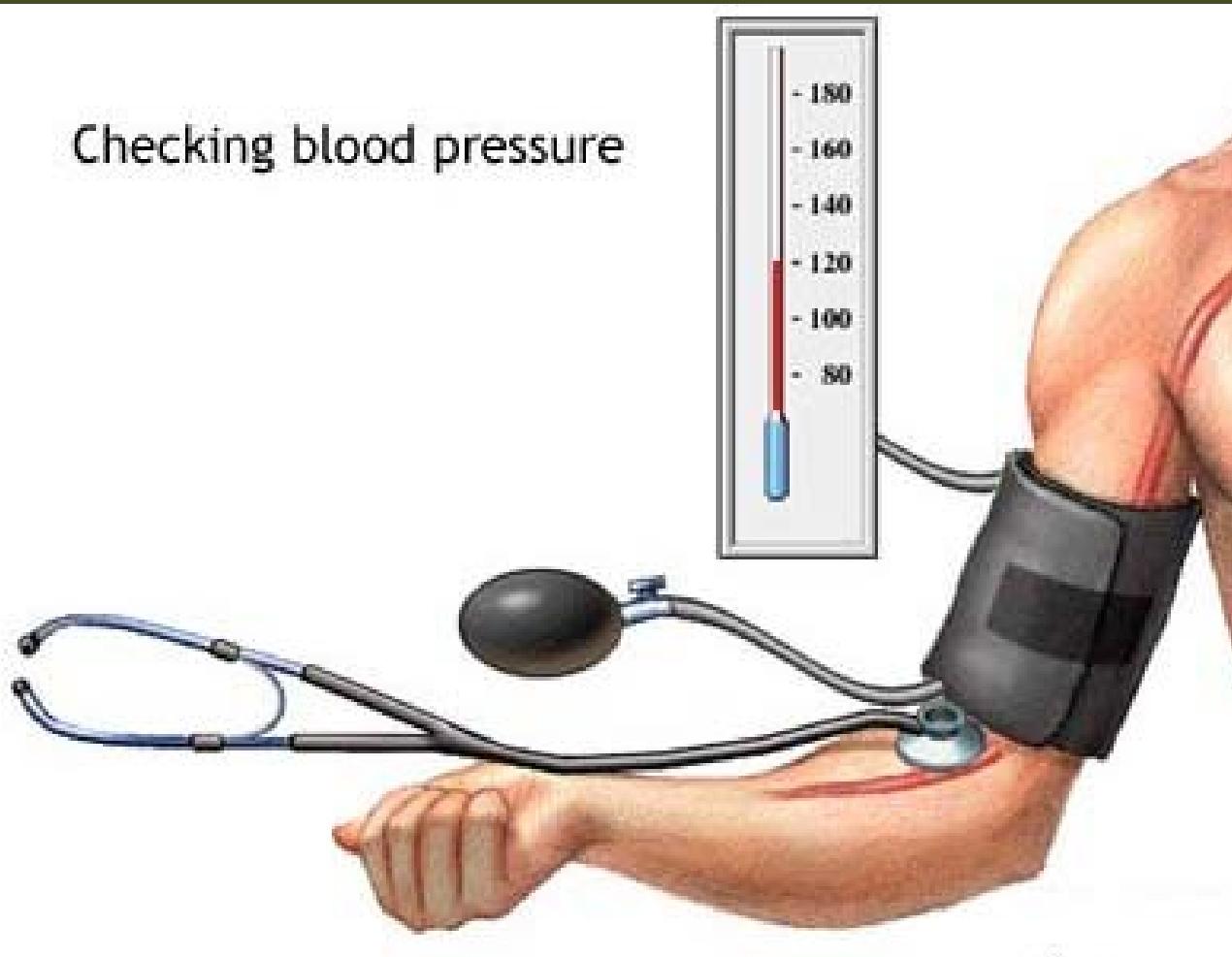
- klidové hodnoty 120/80 mmHg
- systolický
- diastolický

Měření TK

- metoda palpační

- metoda auskultační

Checking blood pressure

Reaktivní změny

Krevní tlak (TK)

při dynamické práci se ↑ hlavně systolický tlak (nejméně při malé intenzitě nebo dlouhodobé vytrvalostním výkonu, nejvíce při submaximální intenzitě zatížení až na 180-240 mmHg), diastolický tlak se mění jen mírně, může i lehce klesat

při statické práci: změny TK souvisí se změnami nitrohrudního tlaku (Valsalvův manévr),

- většinou dochází ke ↑ systolického (140-160 mmHg) i diastolického (80-100 mmHg)
- po dlouhodobém silovém tréninku dochází k fixaci ve formě hypertenze (vzpěrači)

Hodnoty TK při zatížení různé intenzity a délky trvání

	sTK	dTK
Krátkodobé zatížení max. intenzity	150-190	80-110
Zatížení submaximální intenzity	180-240	40-100
Dlouhodobé zatížení střední intenzity	130-170	80
Statické krátkodobé zatížení	140-160	80-100

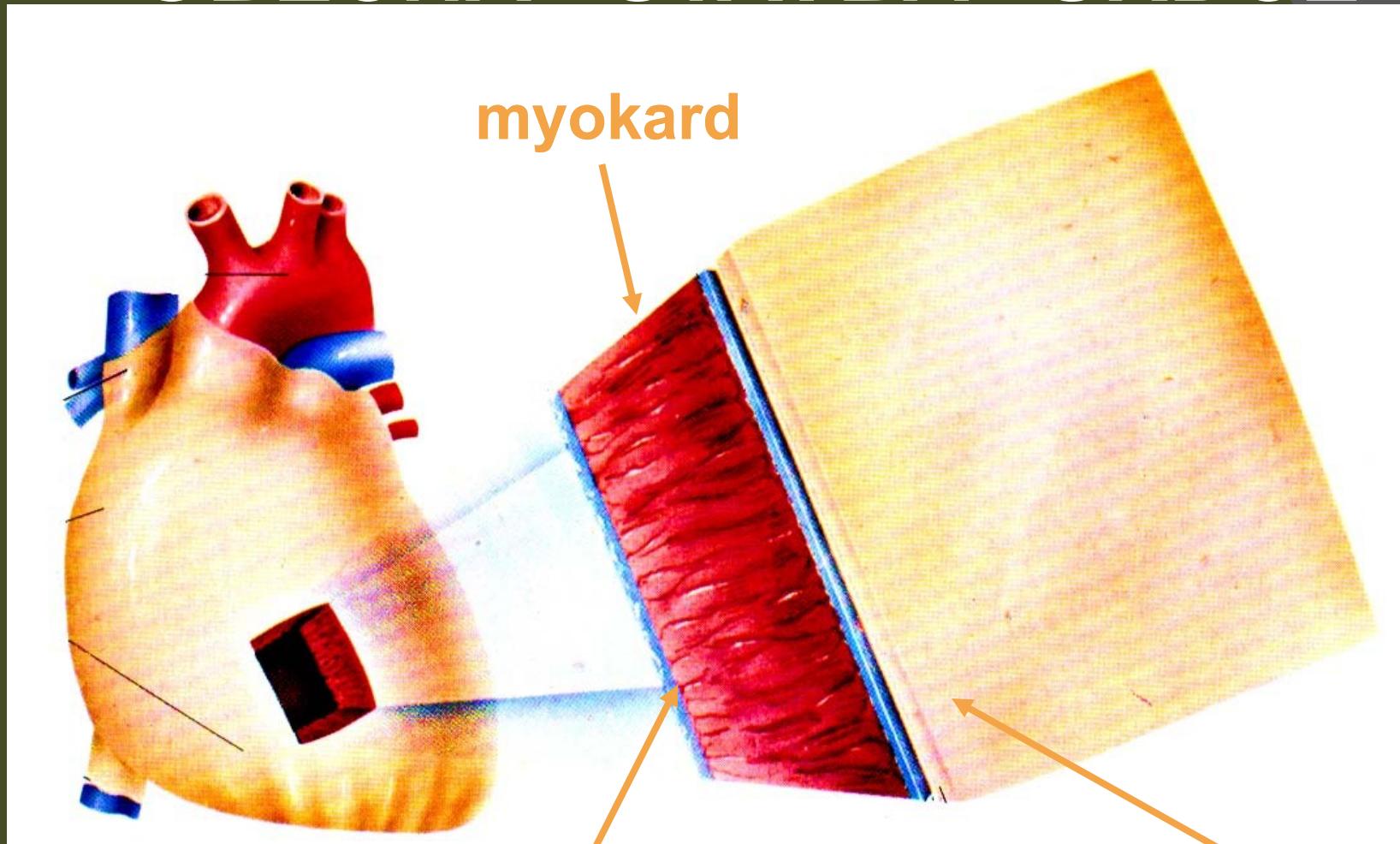
Hypertenze

- ◎ Výskyt v průmyslově vyspělejších zemích 15-20% (nad 60 let již 30-40% v populaci)
- ◎ jeden z nejzávažnějších rizikových faktorů ICHS

Definice: u dospělého (TK) větší než 140/90 mmHg prokazované aspoň u 2 ze 3 měření TK v průběhu několika týdnů.

- ❖ **hraniční hypertenze 140-160/90-95**
 - ❖ **mírná hypertenze 140-179/90-105**
 - ❖ **středně těžká hypertenze 180-199/106-114**
 - ❖ **těžká hypertenze víc jak 200/ víc jak 115**
-
- ◎ v 90% se jedná o tzv. primární (esenciální) typ hypertenze, sekundární vzácnější (ledviny, těhotenství)

OBECNÁ STAVBA SRDCE

myokard

endokard

perikard
dutina perikardu

Endokard : uložen pod myokardem, pokrývá srdeční chlopně, náchylný k zánětlivým procesům) pozánětlivé změny na chlopních – zúžení, nedomykavost

Myokard: příčně pruhovaná svalovina (aktin, myozin)

Perikard : vazivová tkáň, brání nadměrnému rozpětí srdce, a srdce před okolím, dva listy a mezi nimi dutina (výpotek)

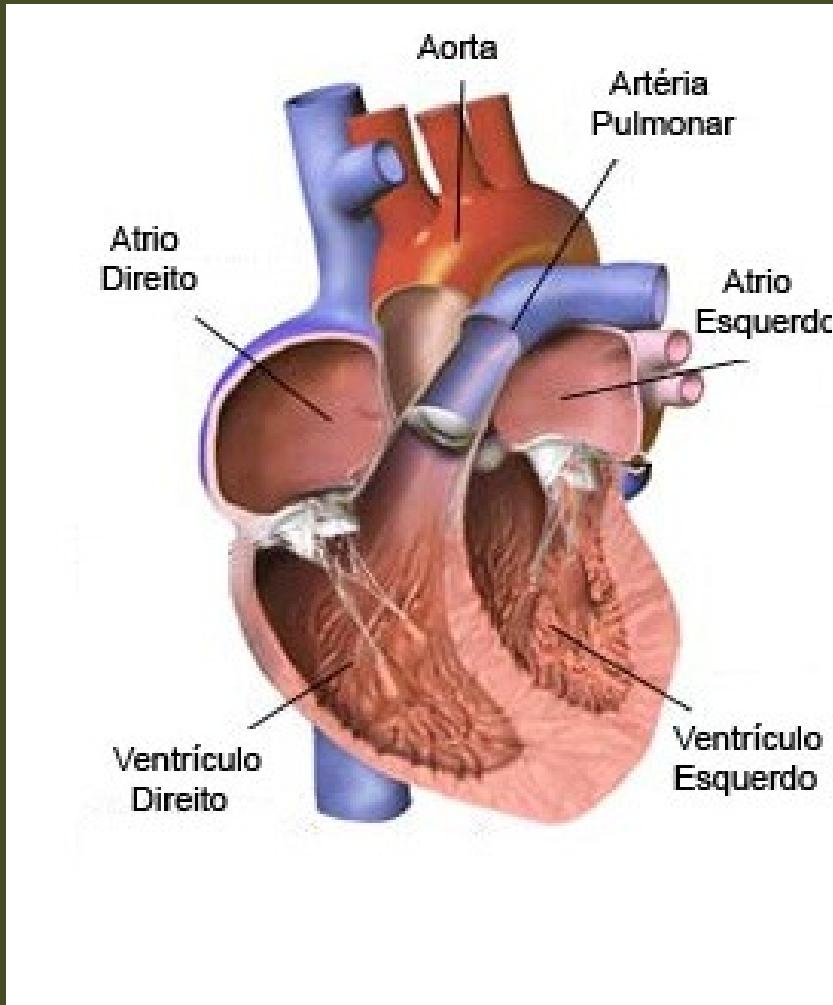
Normální váha srdce :

Muž - asi 300g

Žena - 250g

Novorozenecky - do 20g.

SRDCE - vlastnosti

- **Autonomie** (autonomní srdeční systém – sám si udává základní frekvenci)- samostatnost srdeční činnosti
- **Automacie** (střídání stahů a ochabnutí srdeční svaloviny)- zprostředkováno převodním systémem
- **Dráždivost** (na vzruch odpoví srdce systémem „vše nebo nic“)
- **Stažlivost-inotropie**(frekvence stahů)
- **Vodivost- chromotropie** (schopnost myokardu vést vzruch formou impulsů)

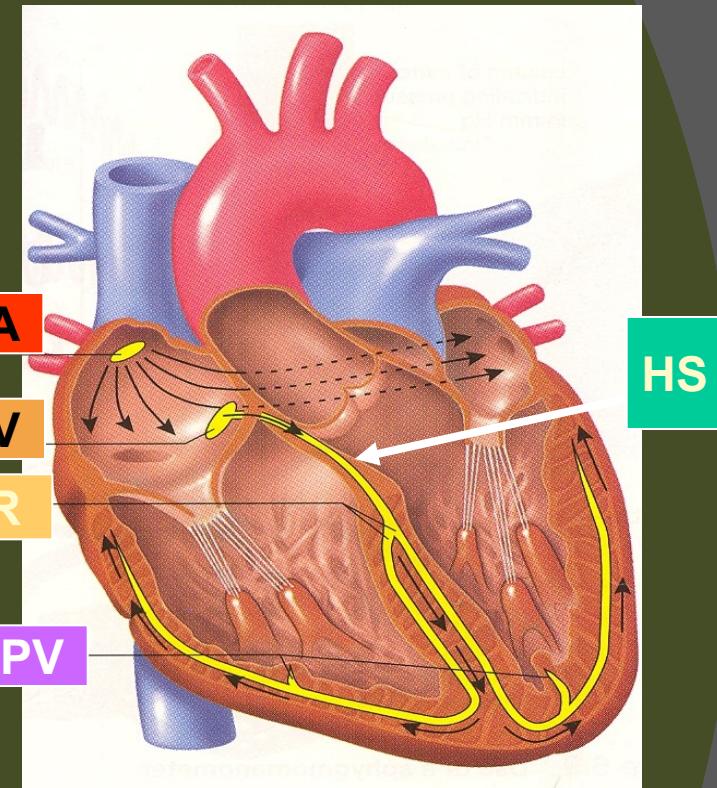
Převodní systém srdeční

= dává podnět a zajišťuje jeho šíření srdečním svalem

- **SA** (sinusový uzel) – sám tvoří vznacky pro srdce s frekvencí 80x za minutu
- **AV** (síňokomorový uzel) – je schopen také tvořit vznacky pro srdce, ale s poloviční frekvencí

K šíření vznaku dále slouží:

- Hisův svazek (**HS**)
- Tawarova raménka (**TR**)
- Purkyňova vlákna (**PV**)

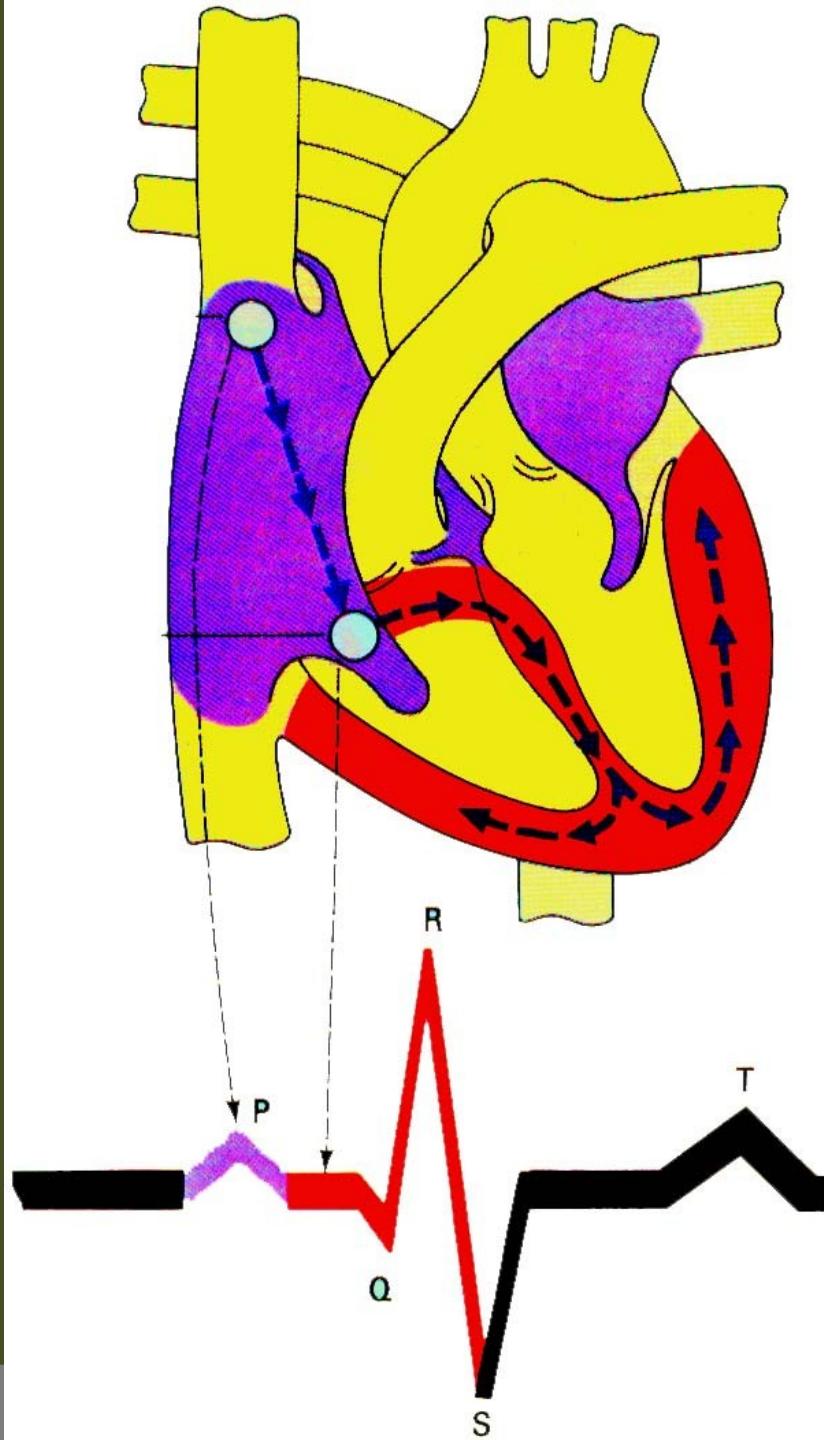

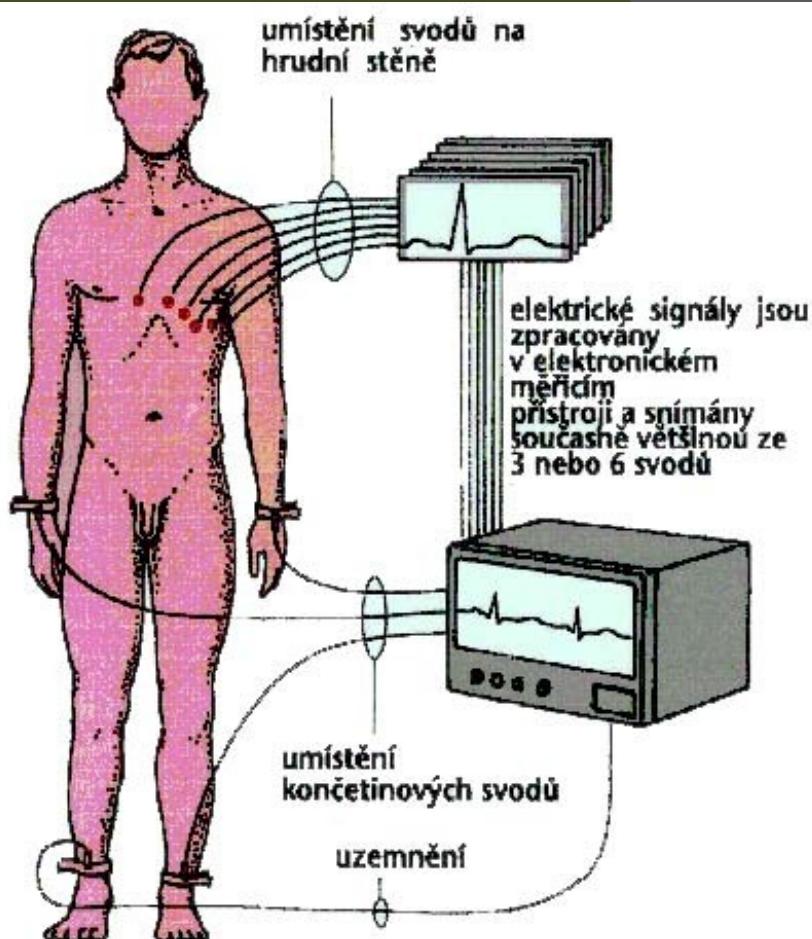
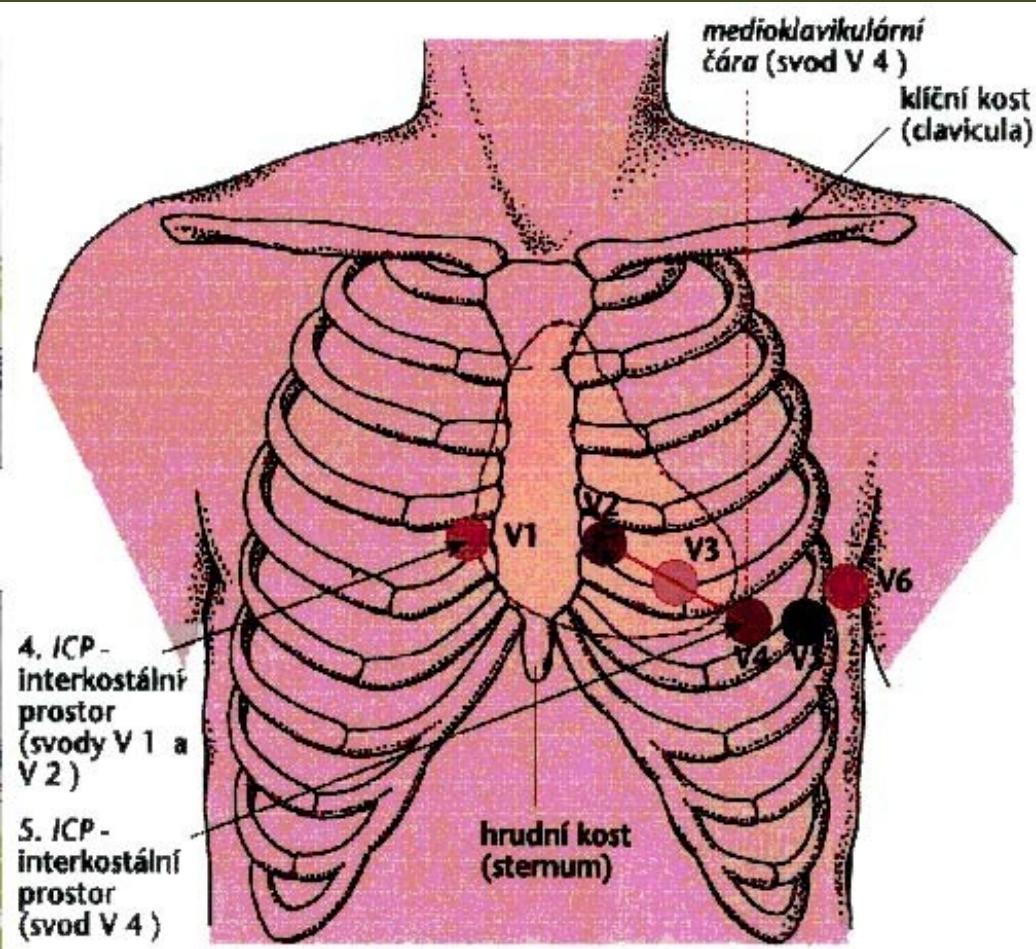
Vzruch se šíří:

od endokardu k epikardu

od hrotu k bázi

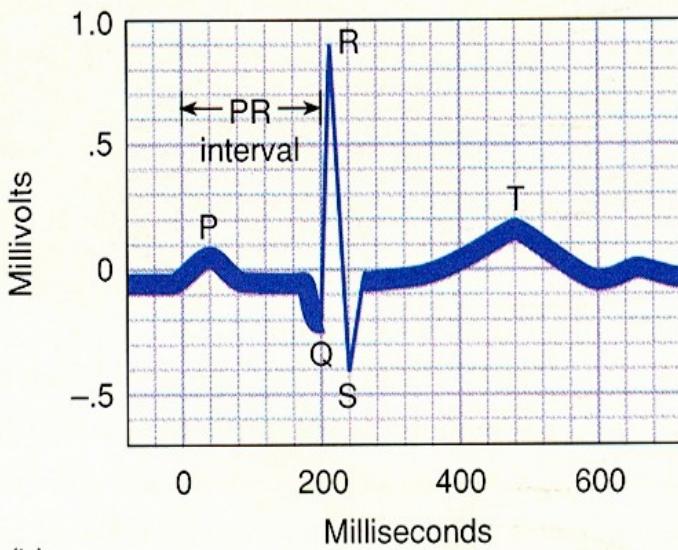
vzniká tak synchronní aktivace
myokardu – systola komor.

Elektrokardiografická křivka

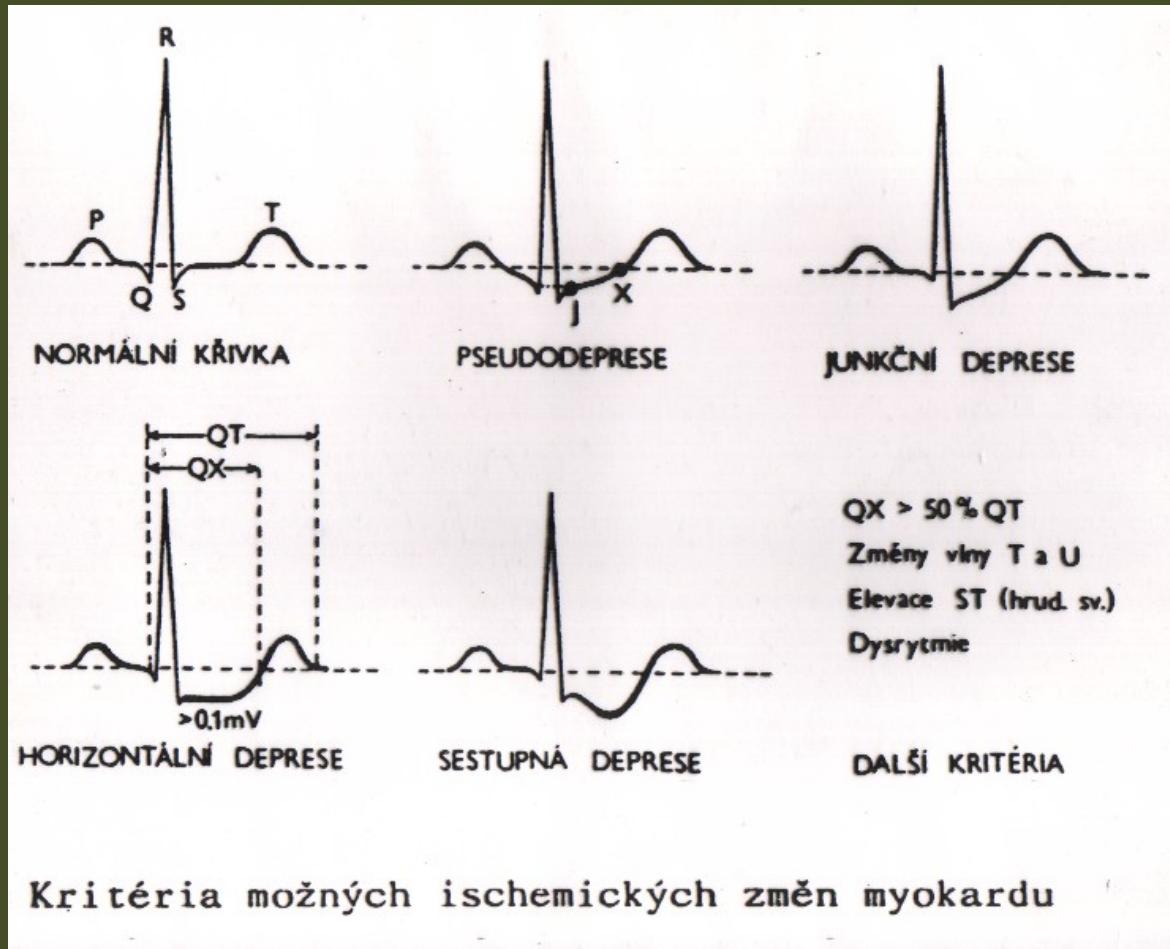
= elektrická aktivita srdce

- vlna P – vzhruh ze sinusového uzlu do síní (*depolarizace síní*)
- komplex QRS – vzhruh do srdeční svaloviny komor (*depolarizace komor*)
- vlna T – repolarizace srdeční svaloviny

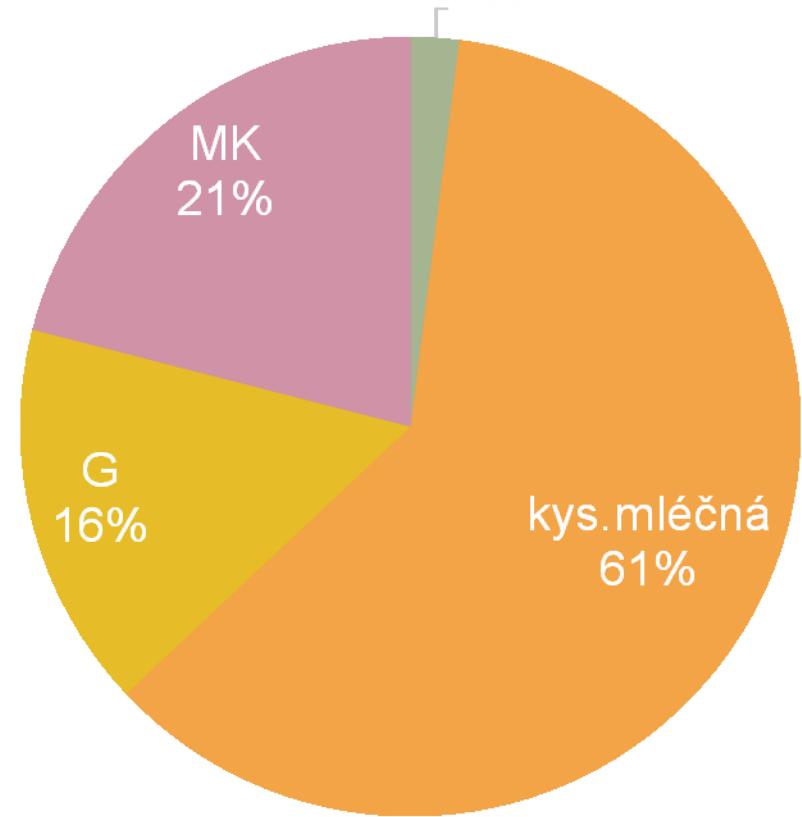
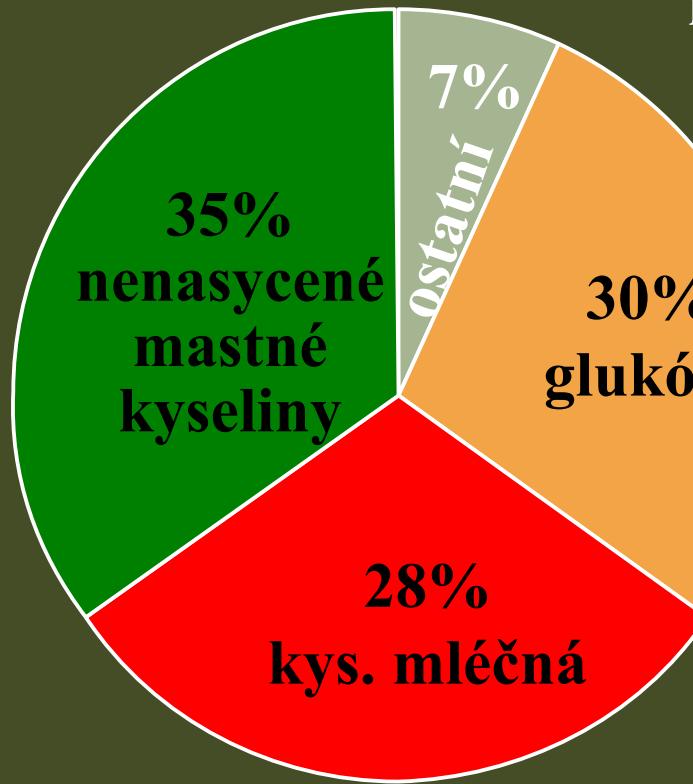
Hodnocení zátěžového testu

Elektrokardiografické změny

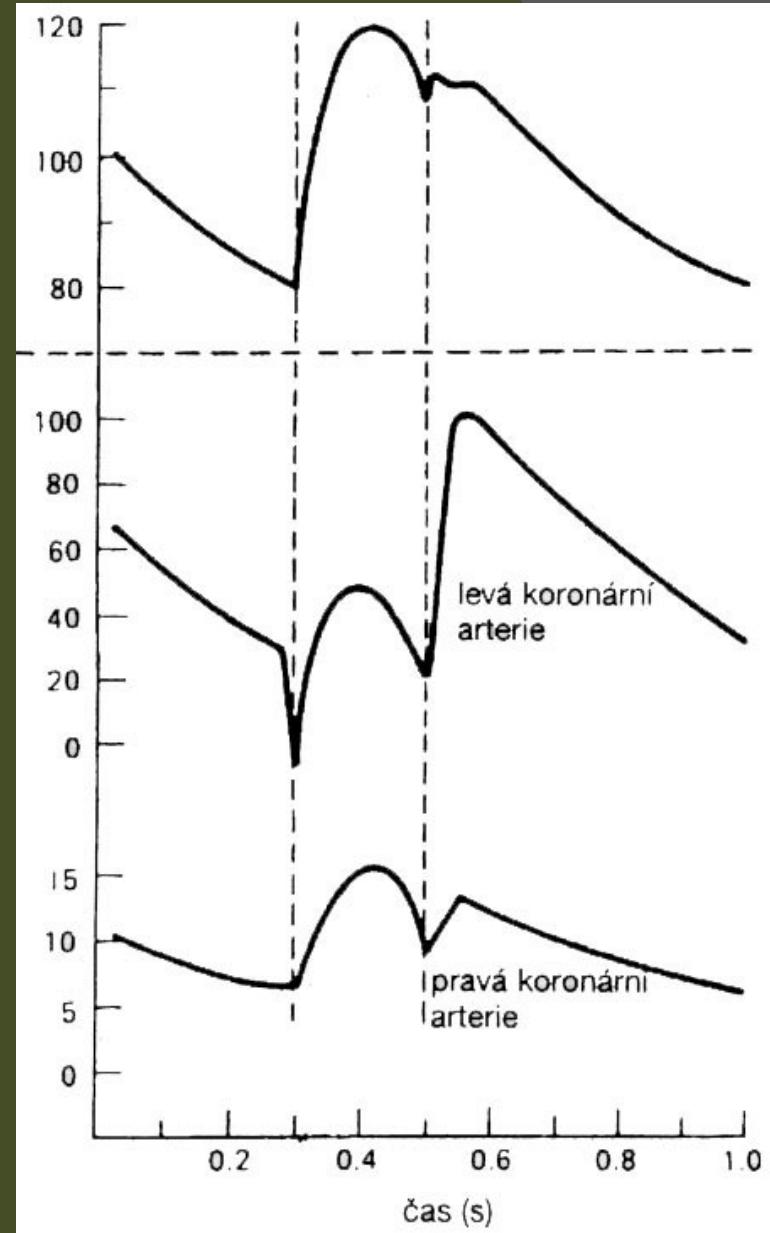
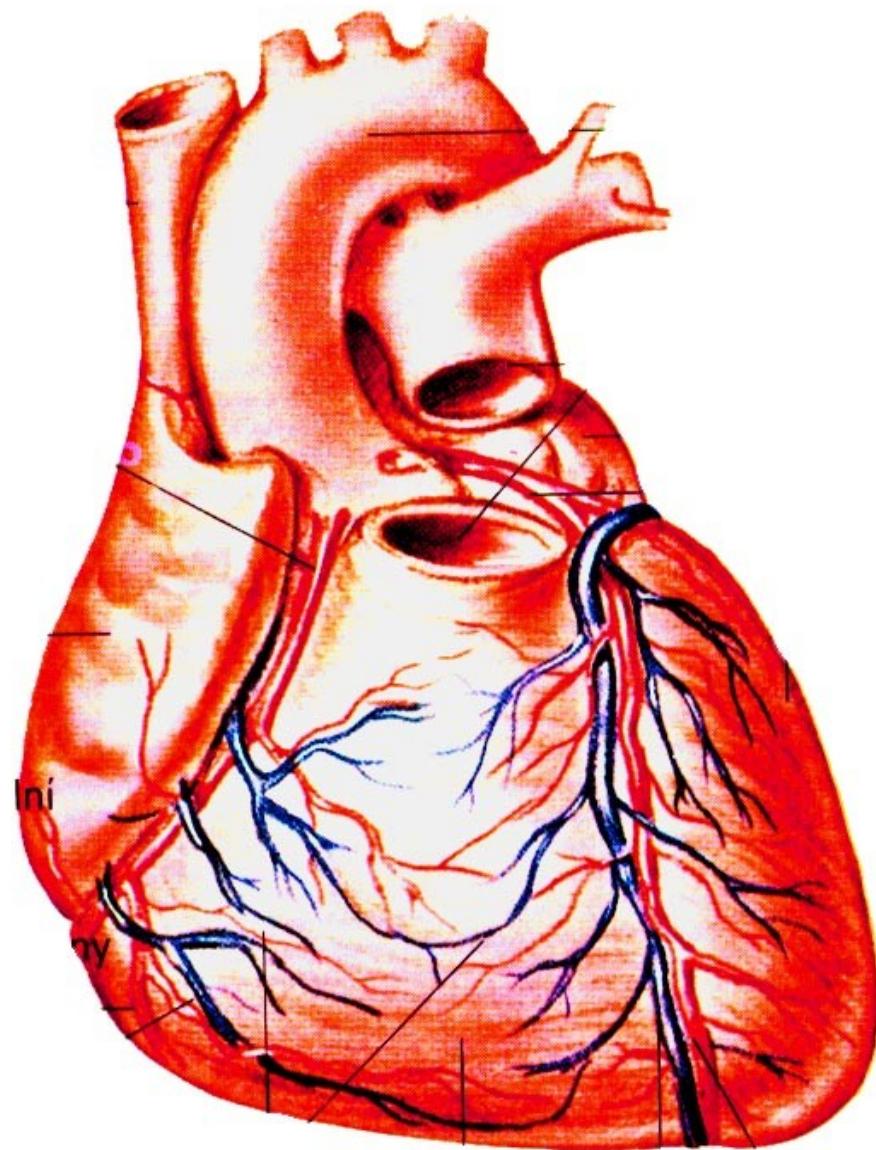
Srdeční oběh a metabolismus

Prokrvení svalu 5% MV
Zajišťují koronární cévy

Energetické zajištění srdeční činnosti

- ATP – energii pro resyntézu ATP získává myokard *pouze aerobně (za přístupu O₂)*
- základní potřeba O₂ myokardem je asi **9 ml O₂ na 100 g tkáně za minutu = 24-30 ml O₂ za minutu celým srdcem**
- spotřeba živin:
 - ✓ volné mastné kyseliny
 - ✓ LA
 - ✓ glukóza
 - ✓ aminokyseliny

Infarkt myokardu

Infarktová zóna

REGULACE VĚNČITÝMI

PRŮTOKU TEPNAMI

AUTOREGULACE

(vazodilatace)

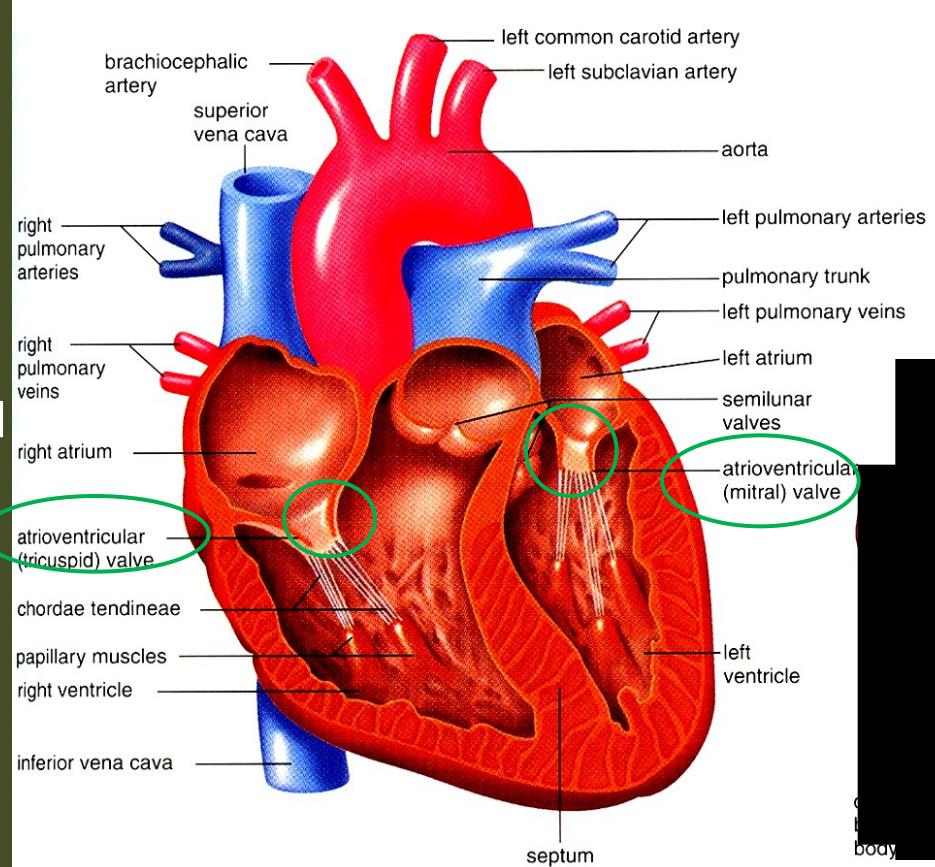
- ↓ O₂
- ↑ CO₂
- ↓ pH
- ↑ K⁺
- prostaglandiny

NERVOVÁ REGULACE

- sympatikus
 - vazodilatace
- parasympatikus
 - nepodílí se na řízení průtoku

Anatomie srdce

- tlakové čerpadlo – plní se krví, kterou poté vypuzuje jednosměrně do aorty (plícnice) - **srdeční chlopňe**
- krev je uváděna do pohybu rytmickým střídáním kontrakce (**systola**) a relaxace (**diastola**) srdečního svalu
- Anatomicky se skládá z:
 - pravé a levé síně, které jsou od sebe odděleny přepážkou
 - pravé a levé komory, taktéž mezi sebou odděleny přepážkou
 - mezi síněmi a komorami jsou síňokomorové cípaté chlopňe
 - mezi pravou komorou a plícnicí a mezi levou komorou a aortou jsou chlopňe poloměsíčité

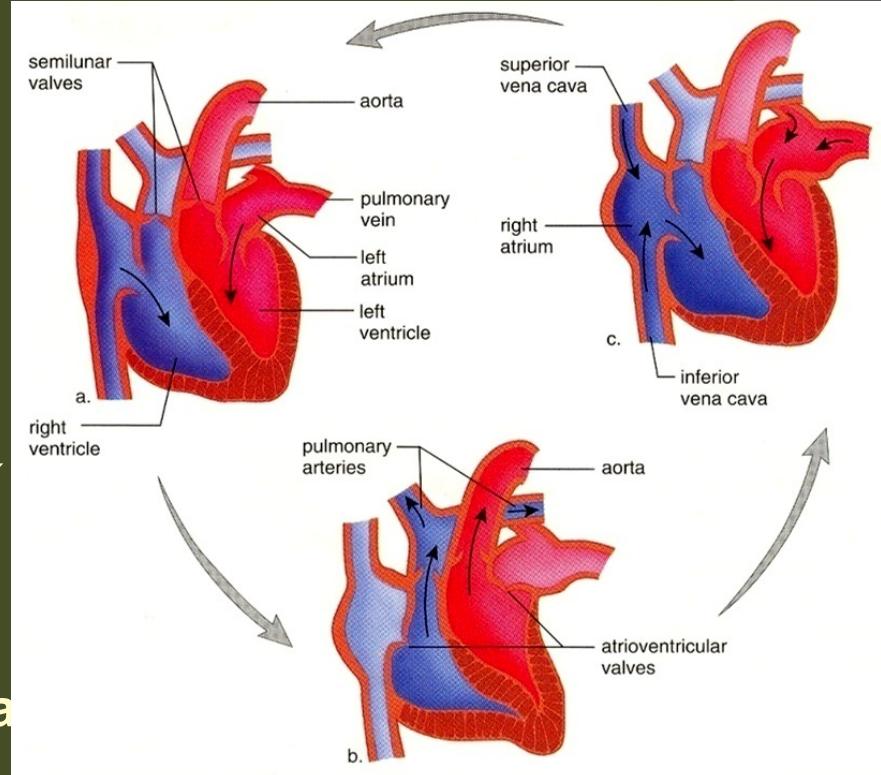
Mechanická činnost srdce

systola síní,
diastola komor

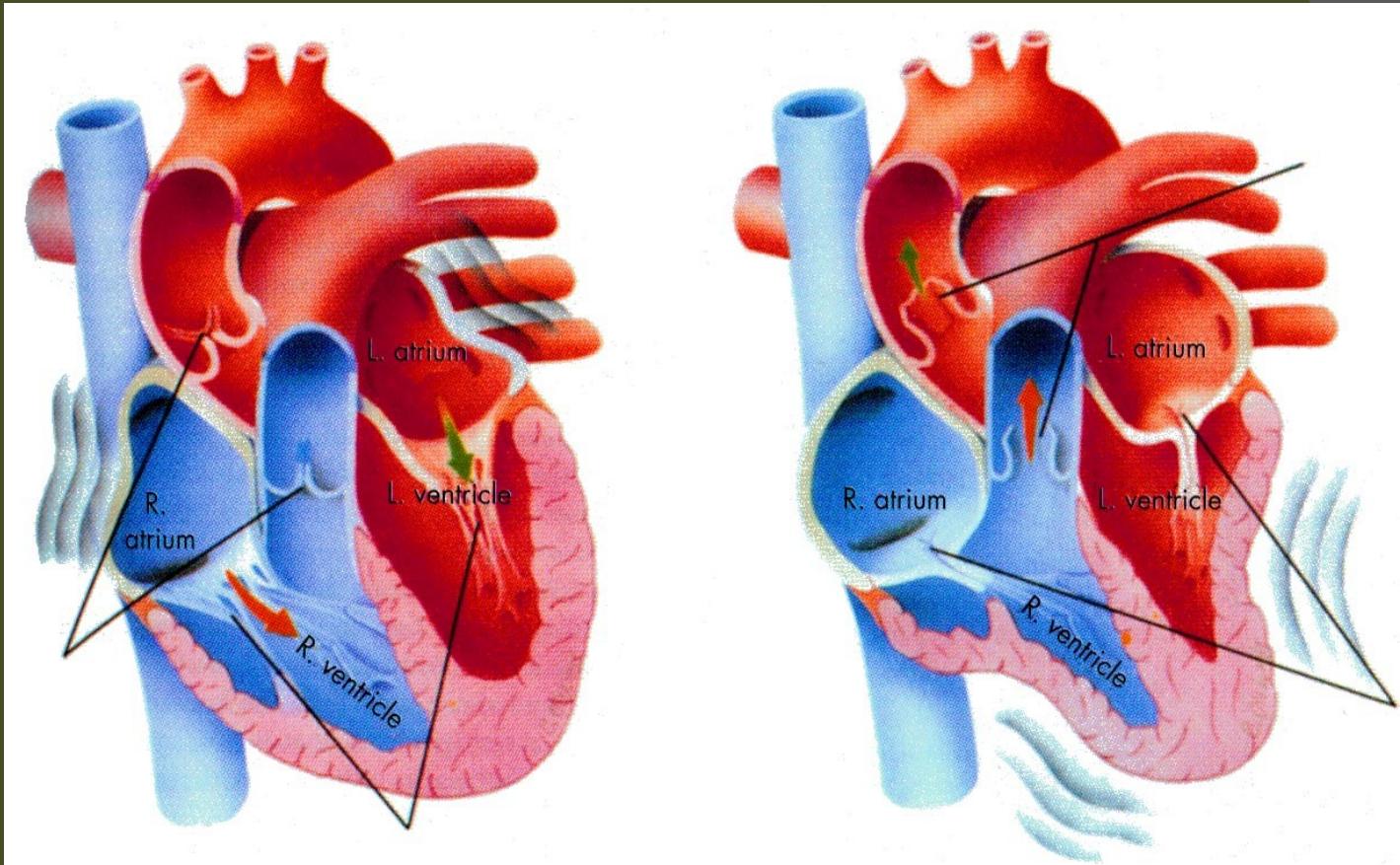
diastola síní,
diastola komor

srdeční revoluce = má dvě fáze:

- **diastola** = uvolnění (síně a komory se plní krví. Otevřené chlopně mezi síněmi a komorami, uzavřené chlopně mezi komorami a plícnici resp. aortou)
- **systola** = stah (jednak vypuzení krve ze síní do komor, takže postavení chlopní se nemění. Poté vypuzení krve z komor do plícnice resp. aorty. Musí být uzavřené chlopně mezi síněmi a komorami a otevřené chlopně mezi komorami a plícnici, resp. aortou)

systola komor

DIASTOLA

- izovolumická relaxace
- plnění komor

SYSTOLA

- izovolumická kontrakce
- ejekce

Řízení srdeční činnosti

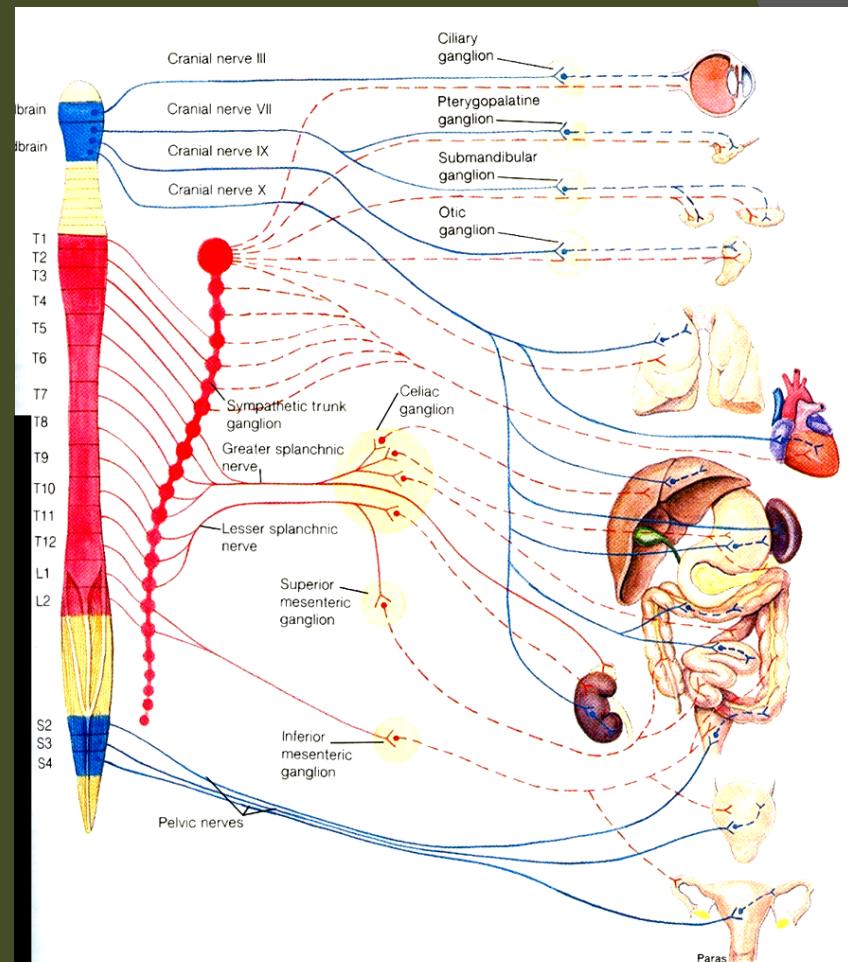
1. Nervové řízení

Parasympatikus

- ✓ snižuje srdeční frekvenci, sílu srdečního stahu a vzrušivost srdečního svalu

Sympatikus

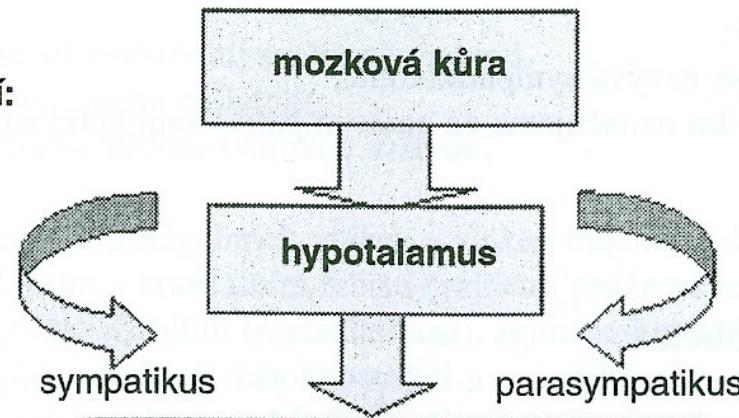
- ✓ zvyšuje srdeční frekvenci, sílu srdečního stahu i vzrušivost srdečního svalu

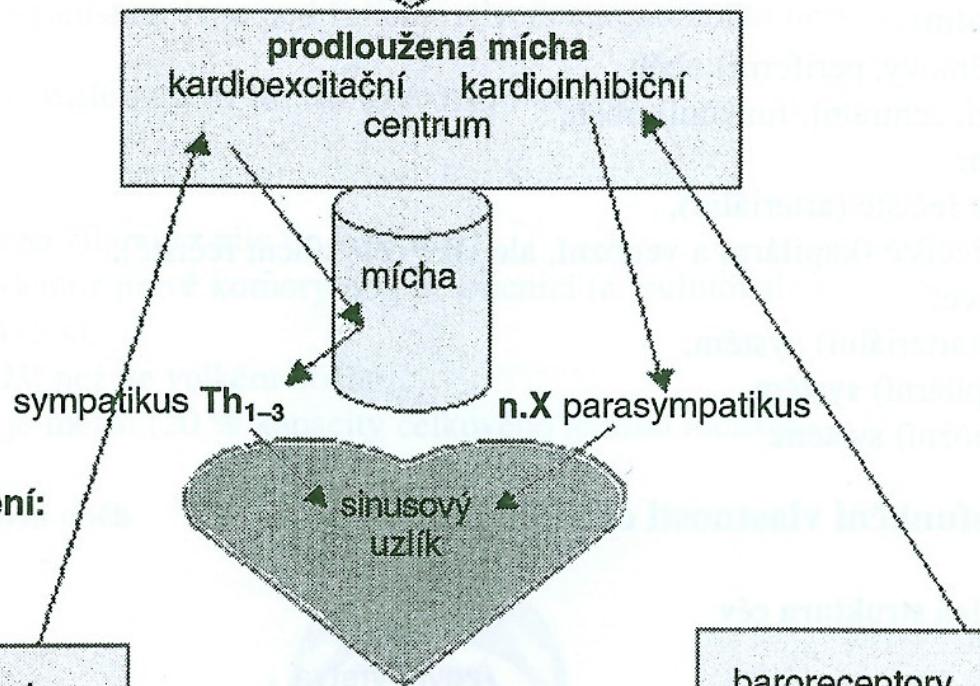
2. Humorální řízení

- **Katecholaminy** (adrenalin a noradrenalin zvyšují srdeční frekvenci)
- **Glukagon** (zvyšuje srdeční činnost)
- **Hormony štítné žlázy** (zvyšují srdeční činnosti)

Centrální řízení:

Periferní řízení:

- glomus caroticum
- paraganglion supracardiale
- ↓ pO₂ → ↑ SF (Q)

- srdeční síně
- arteriální (aorta, sinus caroticus)
- ↑ TK → ↑ tonu kardioinhibičního centra → ↓ SF

Ukazatele srdeční činnosti - srdeční objem

Systolický srdeční objem (Q_s)

= množství krve přečerpané jedním stahem každé komory

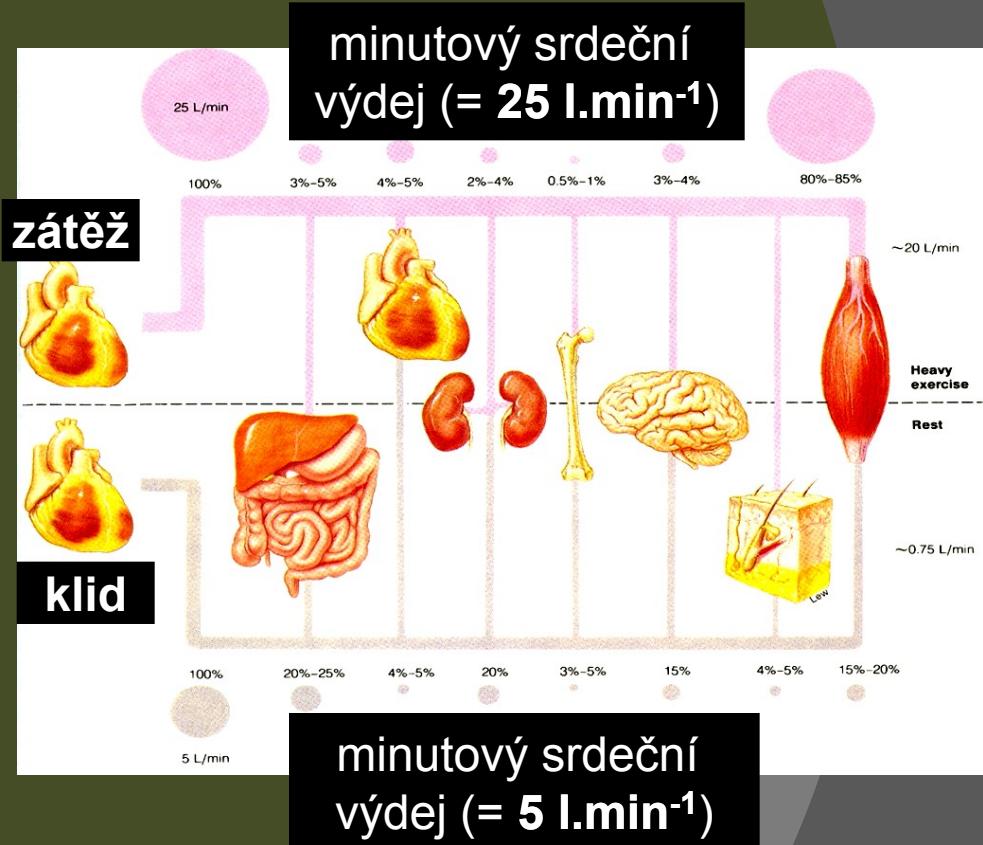
v klidu = 70 ml

Minutový srdeční objem (\bar{Q})

= množství krve přečerpané za časovou jednotku

výpočet: SF x Q_s

$$70 \text{ tep} \cdot \text{min}^{-1} \times 70 \text{ ml} = 5 \text{ l} \cdot \text{min}^{-1}$$

Minutový srdeční objem - klidový

- potřeba prokrvení v pokoji vyžaduje minutový objem asi 5 litrů
- u trénovaných je Q_S vyšší, což jeho srdci umožňuje pracovat v pokoji i při stejné submaximální intenzitě zatížení nižší SF

- $$Q = Q_S \times SF$$

	Q_S [ml]	SF [tepů*min ⁻¹]	Q [ml]
netrénovaný	70	70	4 900
trénovaný	100	50	5 000

Srdeční frekvence

- SF, HR, TF: **70/min**
- dána aktivitou sinusového uzlíku
- ovlivňující faktory :
 - genetické dispozice (vagotonie, sympathikotonie)
 - trénovanost (vytrvalost)
 - teplota tělesného jádra (vzestup teploty o 1° - TF o 10)
 - poloha těla (vleže nižší)
 - klimatické podmínky (v chladu klesá)
 - typ tělesné zátěže (nejvyšší u submaximální intenzity)
 - psychická zátěž
 - trávení (při trávení se zvyšuje)
 - únava
 - reflexní dráždění (baroreceptory, chemoreceptory)
 - látkové vlivy (hormony, stimulancia , př. adrenalin, kofein, efedrin)

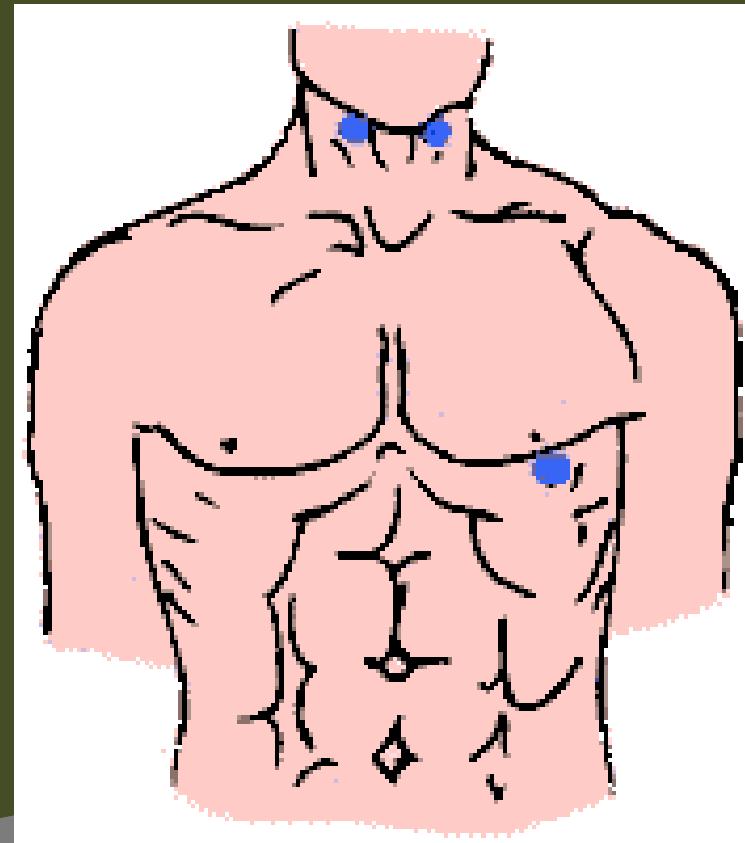
Průměrné hodnoty SF max

VĚK	MUŽI	ŽENY
18	194 10	197 7
25	191 9	194 8
35	186 10	188 9

$$SF_{\max} = 220 - \text{věk}$$

Zjišťování SF

- Tep se nejčastěji zjišťuje v místech, kde tepny procházejí blízko kožního povrchu, například na tepně vřetení na zápěstí, na krkavici ad.- palpační metoda

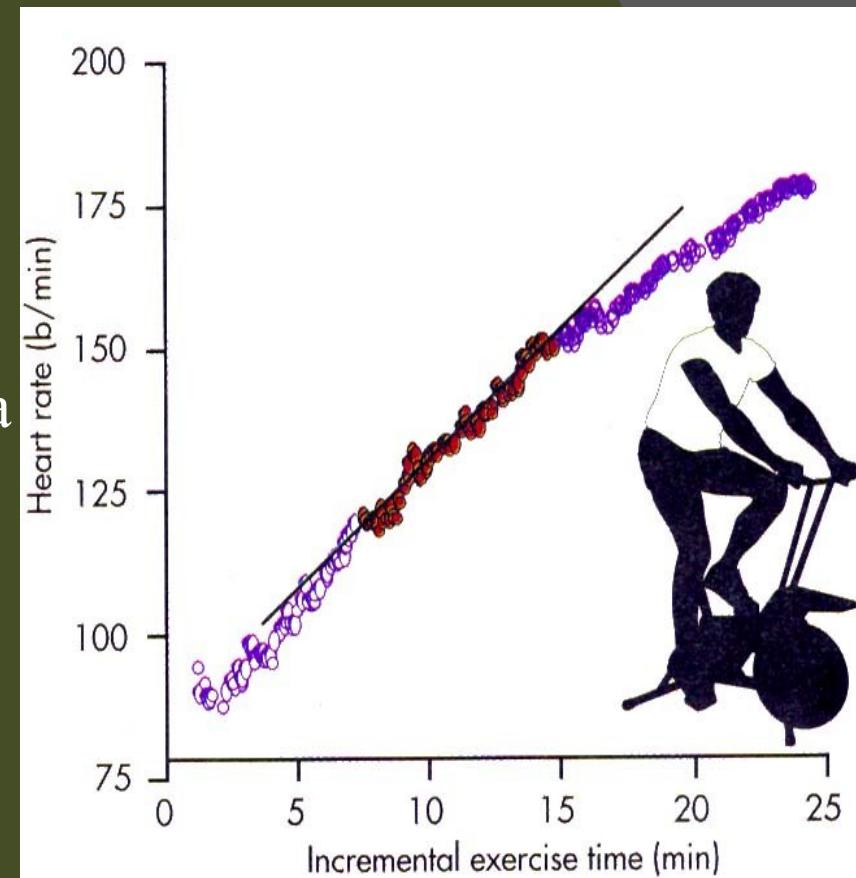

KARDIOVASKULÁRNÍ HODNOTY

SRDEČNÍ FREKVENCE

U zdravých stoupá se vzrůstajícím fyzickým zatížením lineárně až do oblasti submaximálních intenzit; od úrovně 75-85% maxima dochází k pozvolnému zpomalení vzestupu až na úroveň maximální srdeční frekvence; na této úrovni je možno setrvat ještě několik minut.

Vzrůst srdeční frekvence je provázen vzestupem spotřeby kyslíku i minutového srdečního objemu.

Submaximální hodnoty 75-85% SF_{max} určuje se podle vzorce: 200-věk
Maximální hodnoty SF_{max} určuje se podle vzorce 220-věk:

Tréninková“ (rehabilitační) tepová frekvence:

60 - 70 % hodnoty tolerované pacientem /SF sl/. 180-věk

- srdeční frekvence : **70/min**
- systolický objem = tepový objem): **70 ml**
- minutový objem srdeční = srdeční výdej : **5 l/min**
- TEPOVÝ KYSLÍK : **6 – 8 ml VO₂:SF**
 - množství kyslíku dodané tkáním jedním tepem
 - ukazatel výkonnosti i ekonomiky práce transportního systému
(čím vyšší, tím příznivější)
- ejekční frakce **60 %**
 - poměr mezi objemem krve na konci diastoly (120 ml) a systolickým objemem (70 ml)

Krevní oběh

složka transportního kardiorespiračního systému
změny:

- reaktivní – bezprostřední reakce organismu
- adaptační – výsledek dlouhodobého opakovaného tréninku

srdeční frekvence – dynamika změn

fáze úvodní = ↑ TF před výkonem

- mechanismus: emoce (více u osob netrénovaných) a podmíněné reflexy (převládají u trénovaných osob)
- startovní a předstartovní stavy

srdeční frekvence – dynamika změn

fáze průvodní = při vlastním výkonu roste TF nejdřív rychle (fáze iniciální),
→zpomalení, →ustálení (rovnovážný stav)

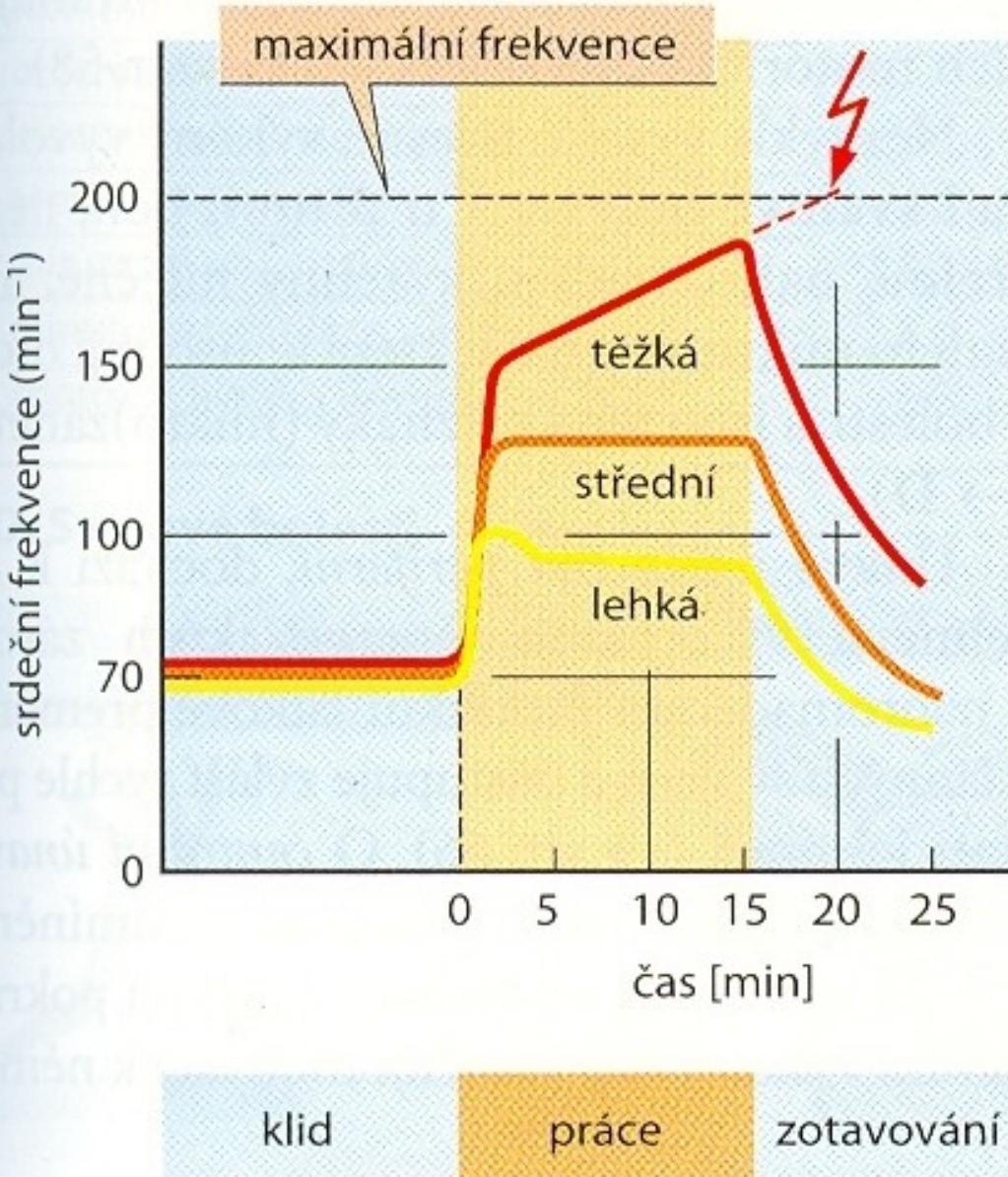
- **mechanismus**: podmíněné a nepodmíněné reflexy, tělesná teplota, hormonální a látkové změny v krvi

srdeční frekvence – dynamika změn

fáze následná = návrat TF k výchozím hodnotám, zpočátku rychleji, postupně pomalejší

- ◉ mechanismus: nepodmíněné reflexy, látkové změny v krvi vycházející ze svalů

– B. Srdeční frekvence při různě náročné tělesné práci

Změny reaktivní - systolický objem

- klidové hodnoty 60-80 ml
- při výkonu zvýšení na 120-150 ml,
nejdřív rychlý nárůst, pak zpomalení a
ustálení, max. hodnoty při TF 110-120
- závisí na rozměrech, kontraktilitě
myokardu, plnění srdce a periferním
odporu

Změny reaktivní - minutový objem srdeční

- klidové hodnoty kolem 5 litrů/min
- při výkonu zvýšení na 25-35 litrů/min
- roste s minutovou spotřebou kyslíku

te波vý kyslík = minutová spotřeba kyslíku

- klidové hodnoty 6-8 ml
- při maximálním zatížení zvýšení na 15 ml, u žen je nižší

Index W170 = výkon, kterého by jedinec dosáhl při TF 170

- lineární závislost TF na intenzitě zátěže

Cévy

○ tepny, vlásečnice, žíly

při zátěži - redistribuce krve v cévním řečišti na podkladě kompenzační vasokonstrikce, v některých orgánech splanchnické oblasti a vylučovacího systému **vasokonstrikce**, tzn. ↓ průtoku (zpočátku i v kůži),

ve svalech, srdeci **vasodilatace**, tzn. ↑ průtoku

zásobení CNS konstantní, pro odvod tepla později vasodilatace v kůži

REAKCE NA ZÁTĚŽ

- SRDEČNÍ FREKVENCE ↑
- SYSTOLICKÝ OBJEM ↑
- SRDEČNÍ VÝDEJ ↑
- KONTRAKTILITY ↑
- EJEKČNÍ FRAKCE ↑

Adaptační změny

◎ souvisejí s trénovaností

1. strukturální změny

2. funkční změny

Trénovaný jedinec - strukturální změny

srdce

- fyziologická hypertrofie a dilatace
- ↑ hmotnosti

cévy

- ↑ množství kapilár ve svalech

Fyziologická hypertrofie srdce

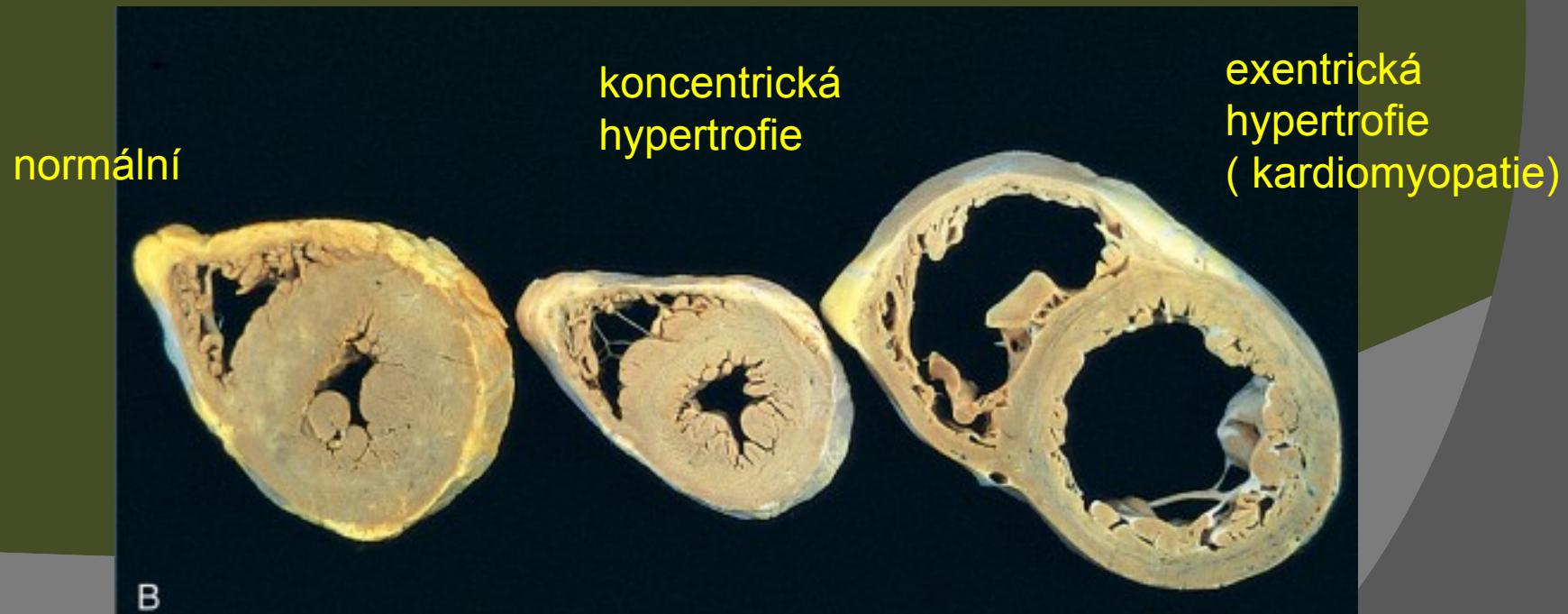
u vytrvalostního tréninku

hypertrofie **excentrická** = dilatace komor

u silového tréninku

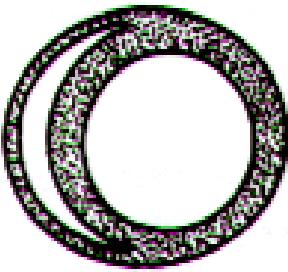
hypertrofie **koncentrická** = ↑ tloušťka stěn, ale zmenšení dutin

Dosažení trvá několik let. Běžné u vrcholových sportovců u rekreačních výjimečné.

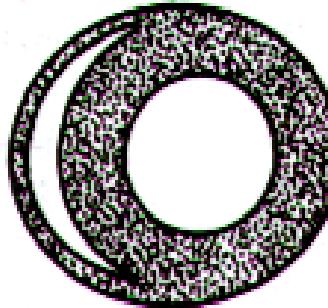

B

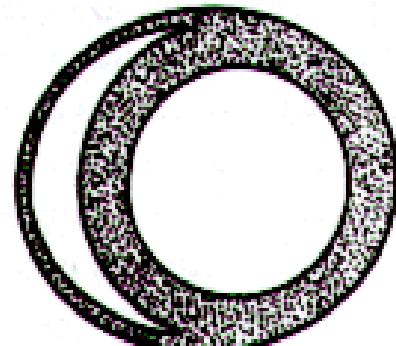
Hypertrofie a dilatace srdce

fyziologický
myokard

koncentrická
hypertrofie

excentrická
hypertrofie

Trénovaný jedinec - funkční změny

↓ klidové TF = sportovní bradykardie

- extrémní hodnoty 30-35 tepů/min

↑ klidového systolického objemu

na 80-100 ml

- při zátěži až 150-200 ml

↑ max. minutový objem (zatížení)

až 35 l/min

ADAPTACE NA ZÁTĚŽ

- SRDEČNÍ FREKVENCE ↓
- SYSTOLICKÝ OBJEM ↑ 100-120 ml
- SRDEČNÍ VÝDEJ ↔
- KONTRAKTILITA ↑
- EJEKČNÍ FRAKCE ↑